

VON MANTEUFFEL EN DE A-BOM.

Voormalig nazi-generaal Hasso von Manteuffel is benoemd tot opperbevelhebber van een Westduitse legergroep aan onze grens. Met hem is het "Oberkommando der Wehrmacht" nu compleet. Het zijn allen, zonder uitzondering, Pruisische militaristen van de agressieve stempel, allen van het "Deutschland über alles"-type. En zij krijgen nu de leiding over de nieuwe Wehrmacht, uitgerust met atoombommen.

Er zijn mensen die zeggen dat het bestaan van voorraden atoombommen een garantie voor het behoud van de vrede zou zijn. Von Manteuffel met atoombom is voor ons land dus veiliger dan welke Duitse democraat ook zonder atoombom!

TENTOONSTELLING VAN HEDENDAAGSE CHINESE AMBACHTKUNST

BOEKEN over CHINESE KUNST
GEEMAILLEERD KOPERWERK
LAKWAREN KANTWERK
Iedere Donder - Zaterdagmiddag
toegankelijk van 14,30 tot 18 uur.
Markgravestraat 14, Antwerpen
alsook iedere Zondag van 10 tot 13 u.

Inkom gratis

Verantw. uitg: Rosa Michaut-Visitandinnestraat, 12 - Brussel

**TWEEMAANDELIJKSE UITGAVE VAN DE BELGISCHE UNIE
VOOR DE VERDEDIGING VAN DE VREDE (B.U.V.V.)**

N°3 JUNI-JULI 1955

I N H O U D

- Koningin Elisabeth begroet het wereldvredecongres.
- Wat biedt Helsinki ons aan ?
- De Bijdrage van ons Land.
- Zon en schaduw over de wereld.
- "Oproep tot de Vakbonders"
- Twee derden der mensheid lijdt honger.
- De Vierlandenconferentie op het hoogste vlak.
- Sprokkelingen.

KONINGIN ELISABETH

BEGROET HET WERELDVREDESCONGRES

De wereldvredebijeenkomst nam zopas een einde. In de Finse hoofdstad Helsinki had een confrontatie plaats van alle ideeën, die het behoud van de Vrede zoeken. De mensheid wil zichzelf redden. Gezien het vermoeden bestaat dat op de komende conferentie der Grote Vier slechts zeer algemene vraagstukken te berde zouden komen, die op een reeks "status quo's" kunnen uitlopen om de koude oorlog enigermate te regelen, had de bijeenkomst te Helsinki ten doel elk der vraagstukken ernstig en openhartig uit te diepen. Deze vraagstukken, samen met hun oplossing, zullen aan de mensheid voorgelegd worden, opdat het iedereen duidelijk weze dat de bijeenkomst der Grote Vier tot wezenlijke ontspanning kan leiden. Ingeval de openbare mening krachtig haar vredeswil bij de betrokken partijen aandient.

Haar Majesteit Koningin Elisabeth van België heeft ons in deze strijd onvolprezen gesteund. De gedachte van daadwerkelijke verdediging van de vrede heeft op haar weerklank gevonden, en in een boodschap, die Koningin Elisabeth richtte tot professor F. Joliot-Curie, de voorzitter van de Wereldvrede Raad, heet het :

"Het volstaat heden niet zijn verknochtheid aan de Vrede enkel met woorden te betuigen. De Vrede moet metterdaad worden verdedigd door het vernietigen van alle inbreuken in de aard van het ons. Daarom wens ik dat de wereldbijeenkomst voor de Vrede te Helsinki haar doelstellingen bereikt, en aldus bijdraagt tot de zaak van de verstandhouding onder de volken en de Vrede, die essentiële voorwaarde zijn voor cultuur en vooruitgang".

De ganse wereld kent Koningin Elisabeth's toewijding voor het schone. Haar zwak voor de zaak heeft ons land een benijdenswaardige positie verschaft in de uitdraging der cultuur. Haar boodschap bewijst dat de verheffing van de mens dede letter blijft indien niet ieder van ons het beste in zichzelf in de wegschaal werst om de cultuur in vrede te laten bloeien.

Koningin Elisabeth's boodschap mag voor allen, die aarzelen, een aansporing wezen.

WAT BIEDT HELSINKI ONS AAN ?

De Wereldvrede Raad heeft gedurende de ganse loop van zijn bestaan steeds naar de middelen gezocht om spanningen en wrijvingen op wereldschaal uit te schakelen, en heeft zich bij het opsporen der oorzaken hiervan altijd moeten neerleggen bij een stel feitelijkheden, waarop men geen vat kon of mocht hebben. Zo is het meteen een feit dat haar taak binnen het terrein der verzoening ligt tussen twee economische systemen, die slechts door wederzijdse toegevingen en het zich houden aan de niet-inmenging in elkanders aangelegenheden voor een fataal treffen kunnen behoed worden.

Dat door onderhandelingen de dreiging van oorlogsgevaar op meer dan een punt in de wereld vermeden werd, bewijzen ons de regelingen die momenteel te Korea en Vietnam bestaan, daar waar de vrees toch bestond dat die plaatselijke oorlogen de wereld te vuur en te zwaard zouden zetten. Ook voor Oostenrijk, Formosa en de Russisch-Joegoslavische betrekkingen werden sterk variërende middelen gevonden om haarden van onrust op te ruimen. Toen de vredesbeweging vóór vijf jaar bijvoorbeeld nagenoeg alleen stond in het Westen om het systeem der onderhandelingen de voorkeur te laten genieten op brutaal oorlogsgeweld, zien we nu echter dat geen enkele grote mogendheid het meer aandurft ronduit het overleg uit de weg te gaan. De wereldopinie werd na taai volharding zodanig bewerkt, dat we eindelijk de Grote Vier op de weg naar de Conferentietafel hebben gedrongen. Hoezeer sommige regeringen eigenlijk de bedoeling hebben er iets goeds te verrichten, valt natuurlijk nog nader te bekijken, maar de idee van wederzijds overleg kan nu eenmaal niet meer voorbijgegaan worden.

Een wezenlijke factor om de eigenlijke oorlog onmogelijk te maken ligt in de algemene ontwapening, die volgens de woordvoerders van het geheel der grote mogendheden, overal beoogd wordt. Een geleidelijke vermindering der klassieke wapens wordt door de huidige besprekingen verder op de weg der mogelijkheden gevoerd, al blijft het een open vraag of de economie van bepaalde staten de overgang naar de ontwapening zal kunnen doorstaan.

Wij willen in dit bestek niet trachten aan te duiden welke groepen in de oorlog een welkome bron tot verrijking zien. Dat zij bestaan, bewijst de ganse geschiede-

zers, van kunstenaars, geleerden, dokters, advocaten, architecten...

Al deze namen en verklaringen werden gepubliceerd in een drietal brochuren uitgegeven door de E.U.V.V.

De Belgische afvaardiging naar Helsinki vertoont een even bont beeld van strekkingen en opinies. Wij vernoemen :
de dames :

Deguent-Huysmans, lid van het Uitv. Comité der E.U.V.V., Brussel - E. Grisar, beheerder van maatschappijen, Antwerp - Grosjean-Dubuisson, syndicale afgevaardigde A.B.V.V. der werkhuisen "Basselier", Binche - Hannevert, ere-lerares, doktor in de biologie, Brussel - J. Valckeneers, socialistischemilitante, ondervoorzitster der Vrouwenvereniging voor de Vrede te Luik.

de heren :

E. André, atheneumleraar te Mons - Baron Allard, katholiek strijder voor de vrede - Dokter Beirlaere, Waterloo - G. Dorejo, voorzitter Coördinatiecomité der acties voor de vrede te Luik - M. Labaere, syndikaal afgevaardigde A.C.E.C Charleroi - A. Tytgat, nat. secr. E.U.V.V., Brussel - Van Walderen, maatsch. assistent, waarnemer voor burgmeester De Bunne van Aalst.

Maar er zijn ook de steekproeven onder de auspiciën van de E.U.V.V. doorgevoerd op talloze plaatsen in het land. Van huis tot huis werd één kaart per gezin met de oproep van de E.U.V.V. aangeboden aan 1 fr. Wie een kaart koopt onderschrijft de oproep.

Volgen enkele uitslagen van deze steekproeven :

- Antheit (in de wijken Champia en Haut-Leumont): 61 geraadpleegde gezinnen, 61 kaarten verkocht.
- Gent : 348 geraadpleegde gez., 72 % kochten de kaart.
- Geeraardsbergen: 1901 geraadpl. gez., 85% kochten de kaart.
- Vieuw-Waleffe: 74 gez. in deze gem., 72 kochten de kaart.
- Vivegnis: 750 geraadpl. gez., 89 % kochten de kaart.
- Anderlecht (Wijk "Bon Air"): 437 geraadpl. gez. 72% kochten de kaart.
- Modave-Centre : 100 geraadpl. gez., 92 kaarten.
- Damprémy : 1520 gezinnen, 90 % kochten de kaart.
- Burcht : 734 geraadpl. gez. 66% kochten de kaart.
- Antwerpen: Kiel: 336 geraadpl. gez., 82 % kochten de kaart.
Dam : 147 geraadpl. gez. 78 % kochten de kaart.
Vierde Wijk : 525 geraadpl. gez. 85 % kochten de kaart.
- Ekeren : 686 geraadpl. gez. 83 % kochten de kaart.

Hier schrijven wij: enz., enz.. Want onze lijst is niet volledig en daarachter komen er nog...

Hoe de Belgische bevolking erover denkt, is reeds nu afdoend uitgemaakt.

Z O N E N S C H A D U W

O V E R D E W E R E L D

Om zich volledig rekenschap te geven van de veranderingen die zich de laatste tijd in het internationale klimaat aftekenen, moet men bladen ter hand nemen, die één of twee jaar oud zijn.

Twee jaar geleden bereikte de koude oorlog een nieuw hoogtepunt met de opstootjes te Berlijn. Het scheelde toen weinig, of we beleefden weer een psychose, zoals deze die de angst hoog deed oplopen bij de aanvang van de oorlog in Korea. Maar een jaar later scheen het getij te keren met de wapenstilstand in Viet-Nam en met het

ROEMLOZE EINDE VAN DE E.D.G.

Zeker, de krachten die de onrust in de wereld om al te doorzichtige redenen in leven willen houden, hebben sindsdien nieuwe combinaties gevonden, die leidden tot de opname van West-Duitsland in de N.A.T.O. De accoorden van Parijs en Bonn beroven de Duitse herbewapening echter van alle camouflage en bovendien neemt de weerstand van de Duitse openbare opinie toe in dezelfde mate als de militaristen sinds onbeschaamder optreden. Alles laat voorzien dat de uitvoering van deze accoorden niet van een leien dakje zal lopen, hetgeen lang niet betekent dat de toestand in Duitsland een verzwakking van de waakzaamheid der vredesstrijders toelaat.

Naast deze hardnekkige schaduwplek in het hart van Europa moeten we er nog een andere aanwijzen. De gebeurtenissen in Noord-Afrika nemen een wending, die de stellingname van de

CONFERENTIE VAN BANDOENG

over het kolonialisme afdoende illustreert. Na de harde les die het Franse kolonialisme in Viet-Nam moest incasseren is de hoop gewettigd dat het zich in Noord-Afrika op minder gevaarlijke paden zal laten leiden. En indien sommige invloedrijke Franse die-harde les toch niet zouden begrepen hebben, dan kunnen we gerust voorzien dat

het Franse volk zich niet gemakkelijk in nieuwe uitzichtloze avonturen zal laten meeslepen. De Conferentie van Bandoeng heeft aan de wereld getoond op welke spectaculaire wijze de vredeskrachten zijn gegroeid in gans Azië en in een belangrijk gedeelte van Afrika. Deze historische bijeenkomst heeft - tot grote ontsteltenis van sommigen - zonneklaar aangetoond, hoe Azië op korte tijd van een broeinest van intriges tegen de veiligheid is uitgegroeid tot een bolwerk van Vrede. Dit enorme continent met zijn prachtige volkeren speelt dan ook een steeds gewichtiger rol in het tot stand brengen van de ontspanning die we thans beleven. Het bezoek van Nehroe aan de Sovjet-Unie en de drukke activiteit van zijn ambassadeur Krisjna Menon in het Westelijk halfrond verhogen ongetwijfeld het prestige van Azië in de wereld. En het is zeer waarschijnlijk dat we hier slechts aan een begin staan. Diegenen, die steeds over het "gale gevaar" bazuinen worden meer en meer de mond gesnoerd door het optreden van een Nehroe en een Tsjoe-en-Lai. Of is voor hen de Vrede, die in Azië zo ontstuimig terrein wint dat ze reeds wordt geëxporteerd, synoniem van gevaar?

Ook in Europa ontbreekt het niet aan bemoedigende gebeurtenissen. Welk rechtschapen mens is niet met sympathie getuige geweest van de

VREUGDE VAN HET OOSTENRIJKSE VOLK

dat na 17 jaar bezetting alle vreemde troepen van zijn grondgebied zal zien verdwijnen? Het belangrijkste aspect van het Oostenrijkse vredesverdrag is natuurlijk het neutraliteitsprincipe dat, hoe luid sommigen dit ook tegenspreken, zwaar zal wegen op alle verdere onderhandelingen over het Duitse vraagstuk. De stijgende populariteit van de neutraliteitsgedachte in gans Duitsland plaatst Adenauer van nu af in een lastig parket. De uitnodiging van Moscou aan de Bondskanselier is zeer zeker op het juiste ogenblik gekomen. De voorwaarden die Adenauer aan onderhandelingen met de Sovjet-Unie verbindt, kunnen misschien deonverbeterlijke militaristen bevallen, maar indien de meerderheid van het Duitse volk uiteindelijk zou kunnen kiezen tussen hereniging en eventuele neutraliteit met de daarbij horende vermindering van militaire lasten of het voortbestaan van de huidige toestand met al zijn kleine en grote miseries, wat dan? En dan zwijgen we nog over de West-Duitse industriëlen, die hun traditionele markten in het Oosten - Oder-Neissegrens of niet - graag zouden heroveren als ze hiertoe de kans kregen.

Een ander lichtpunt vormen de

BESPREKINGEN TE BELGRADO

De partij-politieke perikelen die hieraan verbonden zijn, hebben voor ons minder belang. "On lave son linge sale en famille..." Het is echter wel vermakelijk vast te stellen hoe sommige bladen de aandacht van hun lezers bijna uitsluitend op dit eerste aspect hebben gewestigd, klaarblijkelijk om hun te doen vergeten dat er te Belgrado op diplomatiek plan een groot succes werd geboekt door de opruiming van een haard van spanning.

Vernoemen we nu ook nog de aan gang zijnde contacten tussen Japan en de Sovjet-Unie om zoetjesaan tot de slotsom te komen dat het al onderhandelen is wat de klok slaat.

De huidige ontspanning zou voor geruime tijd kunnen bestendig worden door positief werk van de

CONFERENTIE DER GROTE VIER

Uit de voorbereidende besprekingen onder de "Westersen" blijkt echter dat de U.S.A. van Adenauer steeds meer hun troetelkind maken, ten koste van hun andere Europese bondgenoten. De aanspraken van de arrogante kanselier zijn nu niet van aard om onderhandelingen met de Sovjet-Unie te vergemakkelijken. De toegevingen kunnen niet steeds van dezelfde zijde komen! Het "Westen" verkondigt de gevaarlijke theorie, dat al de huidige onderhandelingen mogelijk zouden zijn geworden door de "machtpositie" die het heeft opgebouwd. Op de herdenkingsplechtigheid van de stichting der O.V.N. heeft president Eisenhower nochtans verklaard dat de bewapeningswedloop niet tot Vrede kan leiden. De wereldopinie zal er over dienen te waken dat dergelijke uitlatingen op de Conferentie der Vier ook in daden worden omgezet.

De afwezigheid van China vormde een

OPVALLENDE WANKLANK

op de plechtigheden naar aanleiding van het tienjarig bestaan der O.V.N. Het staat niettemin vast, dat ook voor de oplossing van deze kwestie de atmosfeer verbeterd is en dat diegenen, die het licht van de zon willen blijven loochenen, uiteindelijk zullen moeten bijdraaien.

Uit dit panorama moge blijken dat de Vredesstrijders alle redenen hebben om zich te verheugen. Het wereldcongres te Helsinki heeft een indrukwekkend bilan kunnen opmaken van de recente overwinningen der Vredeskrachten. Alle Vredesvrienden zullen hieruit de moed putten om nieuwe successen te veroveren!

"OPROEP TOT DE VANBONDERS"

Voor syndicalisten is het voorzeker gepast te onderlijnen dat de strijd tot het afdwingen van betere wèrden, lonen, pensioenen, sociale zekerheid en verhoging van de levensstandaard gelijklopend moet gaan met de strijd voor het behoud van de Wereldvrede.

Het uitbreken van een nieuwe oorlog, met zijn nasleep van rampen en verschrikkingen, zou een volledige likwidatie betekenen van de door jaren strijd verworven resultaten, waarbij men niet mag vergeten dat de overlevende oorlogsuitgaven, waarvoor de volkeren zich reeds in vredes-tijd geplaatst zien, een rem betekenen op verdere vooruitgang naar welvaart.

In de syndicale middens uit het Antwerpse is er een Centrale, n.l. de "Algemene Centrale van Openbare Diensten" (A.C.O.D.), wiens leden weten wat zij willen en zeer goed begrijpen wat de verwezenlijking van hun eisen vooral in de weg staat: oorlogsuitgaven en oorlogsvorbereidingen!

Het gewest Antwerpen van de A.C.O.D. heeft reeds, bij herhaling, in algemene ledenvergaderingen, resoluties gestemd, waarbij gewezen werd op de bewapeningswedloop en zijn fatale gevolgen, gevraagd werd geen wederoprichting van de Duitse Wehrmacht toe te laten, de lessen van het verleden niet te vergeten, en uit eerbied voor onze doden, verminkten, wezen en alle slachtoffers van het barbaarse Nazisme en het militarisme in het algemeen, de voorkeur te geven aan onderhandelingen, hoe lang en moeilijk deze ook mogen zijn.

Het is verheugend te kunnen vaststellen dat de positieve stellingname van de A.C.O.D. (gewest Antwerpen) in de strijd tegen het oorlogsgevaar, vruchtbaar is geweest. Stilaan maar zeker ondergingen andere gewesten van de A.C.O.D. de invloed van de door de Sinjoren in de Vredesstrijd ingenomen standpunten. Hiervan werd het bewijs geleverd op het Nationaal Congres van de A.C.O.D. te Brussel, einde der maand Mei 1955.

Van voormeld congres kan gezegd worden dat het in het algemeen een zeer hoopgevend congres was, voornamelijk daar waar het de debatten en de daaruit voortvloeiende resoluties betreft in verband met de internationale problemen.

De discussies over het vraagstuk "oorlog of vrede",

gevoerd door de meest vooraanstaande leiders van de ACOD waren moedig en openhartig.

De Duitse herbewapening werd schier algemeen verworpen. Er werd aangedrongen op het verwezenlijken van economische betrekkingen en culturele uitwisselingen tussen Oost en West, niet langs lange omwegen, maar door de leiding van de A.C.O.D. zelf. De eis om erkenning van het "Grote China" was eenparig. Herhaaldelijk werd gewezen op het atoomgevaar, terwijl ook gezaghebbende stemmen weerklonken tegen de proefnemingen met de atoombom.

Het congres stond in het teken van het streven naar een internationale politiek van verstandhouding en vrede, vroeg elke onderhandeling om ontspanning in de internationale toestand te brengen, aan te moedigen en te steunen, en bevestigde andermaal zijn wil bij te dragen tot elke actie die de algemene, trapsgewijze en gecontroleerde ontwapening kan brengen.

Het opnemen in een resolutie van de wens, contact te kunnen nemen met de arbeiders van het Oosten, ten einde een beter wederzijds begrip van al de volkeren mogelijk te maken, kan niet anders dan gunstige resultaten afwerpen.

Tenslotte trof het congres het besluit elke actie te steunen, strekkende tot éénmaking van Europa, op voorwaarde dat deze eenmaking niet tot doel heeft het om te vormen tot een verschanst kamp, dat tegen om het even welke andere volkeren zou gericht zijn, en het Algemeen Belgisch Vakverbond (A.B.V.V.) te verzoeken, daar waar het mogelijk is, een actie tegen het oorlogsgevaar te bevorderen.

Steller dezes hoopt, als syndicalist en vredesstrijder, dat het voorbeeld van de Algemene Centrale der Openbare Diensten, in zijn streven naar Wereldvrede en internationale vriendschap dank zij verstandhouding en onderhandelingen, zowel op gewestelijk, nationaal als internationaal plan, navolging zou vinden bij andere kameraden in om het even welke syndicaal organisme.

De miljoenen georganiseerde werkers beschikken over een onweerstaanbare macht het wereldgebeuren te beïnvloeden, en kunnen hun wil opdringen, dank zij hun "actie" ter verdediging van de Vrede. Zij beschikken over middelen om de oorlogsstokers, die slechts klein in getal zijn, een definitief halt toe te roepen, op voorwaarde dat zij hun eenheid in het vredesprobleem verwezenlijken.

A. Van Rensenberg
Lid van het Uitvoerend Bestuur
van de A.C.O.D. (Gewest Antwerpen)

